

РЕШЕНИЕ

№ 974

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Геновева Йончева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11493** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 24.10.2022г., постановено по НАХД № 8445/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, е потвърдено като законосъобразно издадено Наказателно постановление /НП/ № 529324-F542057/03.08.2020г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, с което на ЕТ „Е“ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на министъра на финансите.

По реда на инстанционния контрол решението е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд с Решение № 2072/30.03.2023г., постановено по КНАХД № 1102/2023г. по описа на Административен съд София-град. За да постанови този резултат съдът е приел, че оспореното пред него решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, а именно при неизяснена фактическа обстановка, тъй като приобщените по делото доказателства не установяват компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган.

При новото разглеждане на делото от Софийския районен съд е постановено Решение

№ 4804/25.10.2023г. по НАХД № 4839/2023г., с което процесното НП е изменено в частта на наложената санкция като тя е определена в размер на 500 лева.

Недоволен от този резултат е останал санкционираният едноличен търговец, който атакува решението пред настоящата инстанция и с доводи за нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост моли за отмяната му и за отмяна на наложената имуществена санкция в размер на 500 лева. Възраженията му са, че процесното НП е издадено от некомпетентен орган, при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при неправилно възприемане на фактическата обстановка като по същество в случая не е осъществено нарушение по чл.118, ал.4 ЗДДС, тъй като установената разлика в касовата наличност е в резултат изпълнение на устното разпореждане на единия от проверяващите от страна на продавача в търговския обект. НП било незаконосъобразно и поради това, че АУАН, с който е образувано административнонаказателното производство, е нищожен, поради отсъствие на материална компетентност на лицето, което го е съставило.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Ответникът по касационното оспорване, чрез юр.Л. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

На 08.03.2020г. била извършена проверка от органите по приходите в търговски обект по см. на § 1, т.41 ДР ЗДДС – павилион за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от наказаното лице. В хода на проверката било констатирано, че търговецът не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна в касовата наличност извън случаите на продажба във фискалното устройство /налично в обекта, регистрирано и в работещ режим/, чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, с каквито апаратът разполага. При проверката е разчетен общ оборот, отчетен чрез фискалното устройство в размер на 100 лева, а фактическата наличност в касата в обекта е била в размер на 160 лева или констатирана е положителна разлика в размер на 60 лева. За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол № 0403587/08.03.2020г., с който били иззети дневен финансов отчет и опис на парите в касата. За установеното, квалифицирано като нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на министъра на финансите, срещу едноличния търговец бил съставен АУАН на 18.03.2020г. и въз основа на него било издадено процесното НП. Същото съдът приел за издадено при правилно приложение на материалния закон и отсъствие на допуснати процесуални нарушения, но налагането на санкция в размер над минимално предвидения, предвид липсата на данни за предходни наказания, е

приел за несъответно на целите на административното наказание. Изложени са и съображения за отсъствие на предпоставките за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно като изводите на решаващия съд се споделят изцяло от настоящата инстанция и тя препраща към тях на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. Събрани са доказателства за компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, с което освен изпълнение на законовите изисквания, са изпълнени и указанията на касационната инстанция, дадени в нейното отменително решение. Твърденията в обратна посока, изложени в касационната жалба, са бланкетни и неподкрепени с конкретни факти и доказателства, поради което се възприемат като част от обслужващата защитата теза.

При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Посочената за нарушена разпоредба на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. предвижда, че извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В конкретния случай посредством дневния финансов отчет е установено, че търговецът е регистрирал продажби на стойност 100 лева. При извършената проверка за фактическа наличност е установено, че в касата вместо 100 лева, са налични 160 лева, като е извършен опис на банкнотите. Така установеното сочи директно на неизпълнение на задължението на търговеца, произтичащо от посочената разпоредба. Споделят се изводите на решаващия съд за неоснователност на твърдението на касатора /наведено и пред въззивната инстанция/, че сумата от 60 лева в повече от отразено в отчета от устройството, е в резултат на неправомерни действия на проверяващия. На първо място липсват доказателства за това, а на следващо място – показанията на продавача Р. С. по въпроса, са нелогични и противоречащи си.

Споделят се и изводите относно липсата на предпоставки за определяне на процесния случай като маловажен по см. на чл.28 ЗАНН, както и за липса на предпоставки за налагане на санкция в размер над минимално предвидения, доколкото разпоредбата на чл.185, ал.2 ЗДДС към датата на извършване на нарушението предвижда, че извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв., а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1 - в размер от 100 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни

основания, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на спора, следва да бъде определен на 80 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4804/25.10.2023г., постановено по НАХД № 4839/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА ЕТ „Е“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.